

проф. д-р Татјана Велкова¹

НЕЗАКОНСКИ ПРИСЛУШУВАНИТЕ РАЗГОВОРИ И НИВНАТА
ДОКАЗНА ВРЕДНОСТ ВО ПРАВНАТА ДРЖАВА

1.04 Стручна статија
УДК 343.13:342.738(086.7):340.131

Апстракт

Најодговорните носители на власта, на засега само ним познат начин, заведува толпи, ги поларизираа, ги поттикнуваа и ги поттикнуваат на насилство, им ветуваат „ветер и магла“ што „кратковидите“ ги доживуваат како „мед и масло“... За цело ова време, државата се деинституционализира, институциите се делегитимираат, а виновниците создаваат, контролираат и користат можности да ја избегнат правдата, свесно уривајќи го правниот систем на државата.

Согледувајќи ги актуелните, екстремно дезинтегративни и аномични состојби и процеси во Република Македонија, авторот на трудот прави обид да ја лоцира и со факти да ја поткрепи неопходноста од афирмацијата на начелото на слободна оценка на доказите како законско начело при носењето одлуки од страна на судиите и судските совети во судските постапки за предметите во врска кривичните дела на кои упатуваат незаконски прислушуваниите разговори.

Клучни зборови: доказ, доказна вредност, незаконски прислушувана комуникација, слободна оценка на доказите, правна држава.

1. За правните норми и актуелните состојби воопшто

Правните норми во секој правен систем се создадени и служат да ги регулираат правилата на однесување во општеството на секој поединец одделно и на функционирање на општеството во целина. Правата и обврските што произлегуваат од правните норми за поединецот и општествените групи од една страна, како и надлежностите и должностите на институциите и државата од друга, мора да се темелат на цивилизациските демократски придобивки за слобода и мир, за законитост и еднаквост пред законите, за функционирање на државата во интерес на остварувањето на правата на секој одделно и сите заедно, во услови на нормално одвивање на јавниот поредок и владеењето на правото во функционална правна држава.

¹ Редовен професор на Факултетот за детективи и безбедност и Факултетот за правни науки, Прв приватен универзитет - ФОН, Скопје, Република Македонија.

Татјана Велкова

Повеќе од евидентно е дека општествените состојби и процеси во Република Македонија се далеку од нормални. Спротивно на тоа, повеќе од половината граѓани на Република Македонија, како и повеќето објективни експерти и интелектуалци, многу припадници на државниот апарат, како и меѓународната заедница, овие состојби и процеси ги означуваат како екстремно дезинтегративни, специфично аномични, под континуирана закана од сила и насилство кои, за жал, се случуваа со: насилно исфрлање на медиумите и на опозицијата од Собранието на Република Македонија на „црниот понеделник“ на 24.12.2012 год., што по неколку години се преобрази во „крвав четврток“ од 27.4.2017 год., потоа минирање со динамит и уривање „до темели“ на илјадници квадрати изграден простор со спорна, па дури и апсурдна аргументација (проектот „Космос“ на 3.8.2011 г.), со најсвирепа егзекуција на четири недолжни млади момчиња и еден маж кај Смилковското Езеро на 12.4.2012 год., со кумановската пресметка со уфрлена терористичка група во Куманово на 9.5.2015 год., во која загинаа осум припадници на безбедносните сили, со сомнителни сообраќајни погипии меѓу кои и на новинар и самоубиство под докрај неразјаснети околности на сведок... се еклатантни примери од владеењето на недемократска, неефикасна и во најмала мерка некомпетентна власт и е доказ дека власта е многу опасно оружје во рацете на, во најмала рака „недоветвени“, а сосема веројатно е, и на инкриминирани структури кои се „одметнале“ од правото и државата. Притоа, таквата власт создава, заведува и управува толпи, разни здруженија, фронттови, многу често и за еднократна употреба за да го сузбие секој можен отпор или движење кое „се дрзнува“ да им го оспори неограниченото владеење. Претпоставуваме, и за тоа троши пари на граѓаните користејќи средства на јавните претпријатија и буџетот, со кои го плаќа ангажманот на креаторите и реализаторите на невидено трагичните, нехумани и нецивилизациски сценарија. Сè од сметка и на сметка на македонскиот народ и држава, за кои цели во првите борбени редови, како патриоти се најдоа осуденици за двократни убиства, силување, изборно насилство и други форми насилнички криминалитет! Сепак, за секој случај, правните норми требаше да обезбедат „отстапница“ и заштита на насилството, насилниците и криминалот, заради што во минатото многу често се озаконуваше незаконитост. За жал, во ваквата правна аномична партиципираа и највисоките судски инстанци, Уставниот суд и самиот Претседател на државата, кои озаконувањето на незаконитоста ја искористија за формализирање на аболуција и помилување, дури и за тероризам (?!), спротивно на основните политики за спречување и сузбивање на тероризмот во светски рамки.

Секој еден граѓанин може да посведочи за случувањата бидејќи секој еден видел, слушал, почувствувал... Не навлегувајќи на ова место како и зошто граѓаните различно ги доживуваат овие случувања, го поставуваме прашањето каде беа и каде се институциите и државните органи во надминување на очигледно трагичните состојби и процеси?! Ќе бараме ли

одговор според народната „Мечката ја гледаме, но не може да ѝ ја најдеме трагата“?! Ова од едноставна причина: барајќи ѝ ја трагата, пред наши очи, може да се случи мечката да уништи кошници мед, или пак полошото, да растргне луѓе...

2. За состојбата со позитивните казненоправни одредби и нивната примена до почетокот на кризата

Ако се обидеме да го идентификуваме поводот за ескалирање на аномичната состојба во Р. Македонија, тогаш го посочуваме јавното објавување на прислушуваниите телефонски разговори што ги воделе претставниците на власта, а ги објави опозицијата. Причините на кризата, пак, се многу подлабоки, очајно причинско-последично поврзани со „зацементирана“ инфраструктура на недемократски, корумпиран и нелегитимен режим на партијата на власт! Ова јавно објавување ги затекна следниве состојби со материјалното и процесното кривично и прекршочно законодавство:

Првиот кодифициран Кривичен законик,² донесен во 1996 год., изменет и дополнуван вкупно 31 пат,³ беше со осетно дезавуиран концепт на кодификација, најпрвин со носењето Правилник,⁴ а потоа и со Закон за одредување на видот и одмерување на казни, донесен на крајот од 2014 година⁵?! Закон за кривична постапка,⁶ донесен во 1997 година, наново беше носен два пати, со вкупно 10 измени и дополнувања. Законот за прекршоци, исто така трикратно носен одново, со 2 измени и дополнувања на „второто издание“ и денес содржи противречни одредби, па така со чл. 15, ст. 4 се предвидува повисока глоба од онаа прошишана со основниот закон, ако со некој друг закон е определена така?! А во одделните закони пак, се предвидени многукратно повисоки казни од казните утврдени со основниот закон, заради што прекршителите бараат за истото дејствие против нив да се води кривична, а не прекршочна постапка!

Накратко, потребата за реформи во целиот овој период беше нагласена, но хиперинфлацијата на правни прописи во една иста област, конкретно во делот на казненото право е евидентна и спорна и покрај бројните укажувања на научната и стручна јавност и професионално здружение⁷. Асоцијациите на најповиканите и најзасегнатите- здруженијата на судии и на обвинители

² Сл. весник на РМ бр. 37/1996.

³ (Сл. весник на РМ, бр. 37/96; 80/99; 4/02; 43/03; 19/04; 81/05; 60/06; 73/06; 7/08; 139/08; 114/09; 51/11; 135/11; 185/11; 142/12; 166/12; 55/13; 82/13; 14/14; 27/14; 28/14; 115/14; 132.14; 160/14; 199/14 и 196/15. Одлуки на Уставниот суд на РМ, У. бр. 220/00 од 30 мај 2001 година, Сл. весник на РМ, бр. 48/01; У. бр. 210/01 од 6 февруари 2002 година, објавена во Сл. весник на РМ, бр. 16/02; У. бр. 206/03 од 9 јуни 2004 година, Сл. весник на РМ, бр. 40/04 и У. бр. 228/05 од 5 април 2006 година, Сл. весник на РМ, бр. 50/06).

⁴ Сл. весник на РМ бр. 199 од 30.12.2014 год.

⁵ Сл. весник на РМ бр. 199 од 30.12.2014 год.

⁶ Сл. весник на РМ бр. 15/97.

⁷ Здружението за казнено право и криминологија посвети повеќе редовни советувања и организира повеќе научни конференции:

не реагираа благовремено на измените, ниту кога стануваше збор за суспендирање на начелото на законитост, ниту за доведување во прашање на слободна оценка на доказите, ниту пак за потребата за индивидуализација на казната?! Наместо аргументирани реакции, тие започнаа да ја делат правдата со пополнување на табели со поени и заокружување на прашалници?! Уште еден апсурд на ревидираниот изменет и дополнет законик: правниот институт ослободување од казна според новото законодавство веќе не постои?!

Во областа на казненото процесно право беше донесен комплетно нов законски пропис со најсуштествена промена - преминување на истрагата во надлежност на јавното обвинителство и формирањето на т.н. правосудна полиција како нов истражен орган, организационо во рамки на Министерството за внатрешни работи, а функционално подредена на обвинителство, по угледот на правното уредување на казнените постапки во западните држави и концептот на акузаторната постапка.

И покрај реформската законодавна (хипер)продукција, државниот казненостражен инструментариум остана целосно пасивен во прогонот и пресудувањето на т.н. криминалитет „под заштита на законот“ и криминалитетот со злоупотреба на власта, а експедитивен и особено строг во реализирање на реални или монтирани случаи на криминал сторен од политичките противници?! Строгоста особено се огледуваше во задолжително определување и повеќекратно продолжување на притворот на оние кои „се дрзнале“ да најдат забелешки на незаконито работење на власта, или пак пројавуваат аспирации за доближување кон власта. Оттука, си земаме слобода, работењето и функционирањето на државниот репресивен систем да го означиме како систем на континуирана „селективна неправда“, при што темелните вредности на уставниот поредок на Република Македонија, меѓу кои владеешето на правото, поделбата на власта како и правата и слободите на граѓаните се грубо прекршени.

3. Криза на системот или илузија за власт и држава

Не помогна многу ниту ангажманот на странските експерти.⁸ Така Извештајот на Рајнхард Прибе за криминалот, корупцијата и прислушкувањето од 8 јуни 2015 год., наиде на силна осуда од власта, наместо постапување по дадените препораки?! Истата судбина ја доживува и Договорот од Пржино донесен на 5 јуни, а дополнет на 5 јули 2015 год., потпишан од лидерите на четирите најголеми политички партии од власта и опозицијата! Навидум, почеток на разрешницата низ институционални форми да се дојде до надминување на кризата, започна нова криза: бројни опструкции на новоформираното Специјано јавно обвинителство за гонење на кривични дела кои произлегуваат од нелегално прислукуваните разговори, носење одлука на судија во претходна постапка за неуважување

⁸ http://ec.europa.eu/enlargement/news_corner/news/news-files/20150619_urgent_reform_priorities.pdf

на доказна вредност на нелегално прислукуваните разговори, незаконита одлука на Уставниот суд на РМ за давање можност на Претседателот на државата за помилување на лица осудени за изборен криминал, педофилија и тероризам што навестуваше и скоро примена на незаконитата одлука од страна на Претседателот... што беше и сторено...

Само „бујна и раскошна“ фантазија може да создаде и заокружи еден таков режим на екстремно невладеење на правото, со инволвираност на сите државноправни институции во неговото креирање и одржување.

Што сè беше пропуштено да се стори, се разбира, доколку функционираше државата и правниот поредок?!

Парламентот на РМ не побара гласање доверба на Владата! Имено, ниту еден од пратениците од владеачката партија во Парламентот на РМ не покрена прашање за одговорност на извршната власт - гласање доверба на владата?! Според некои сознанија кои јавно беа критикувани, пратениците го вложиле целиот свој имот како гаранција дека нема да ја напуштат партијата?! Согласно на изнуда од страна на народните пратеници или тежок вид корупција - беа посочени примери на добивање месечни надоместоци за патни трошоци на некои од пратениците кои не се од Скопје во износи од дваесет и повеќе илијади евра месечно?! И овие сознанија не заслужуваат интервенција од државата и не беа предмет на разумна и целесобразна дискусија, а камоли на покренување постапка и евентуално враќање на средствата! Овие две недокажани верзии на изнуда и на корупција на „народните“ пратеници се само дел од можните начини на нивно ставање во „криминалната машинерија“ на „озаконување“ на незаконитоста, од позиција на претставници на највисокиот законодавен орган! Имено, пратениците забораваат кого и што претставуваат! Но, најлошото од народните избраници допрва претстоеше: отворање врати на разбеснета толпа и линчување на потичките противници. Со чесен исклучок, сите останати парламентарци од дотогаш владеачката партија се виновни барем за неукажување помош?!

Поднесување оставка на Владата како морален чин! Заради ваквата констелација на односите во законодавниот дом, врвот на извршната власт, премиерот и министрите со најповеќе индици за сторен криминал, ниту понудија, ниту помислија да дадат оставка како чин на морална одговорност, туку нагласуваа дека тоа нема да го сторат! Сè до моментот до објавување на толку критични прислукувани разговори (претпопоставувам и закана за објавување на уште покритични?!) оставка поднесоа министерката за внатрешни работи, министерот за транспорт и врски и директорот на Управата за безбедност и контраразузување. Премиерот, пак, оставка поднесе на 15.1.2015 год., согласно Договорот од Пржино и агендата за планираните избори, а не како морален и

одговорен чин! И покрај оставките, сите тие останаа „од позадина“ да раководат со криминалните операции, пред сè, за уништување на доказите за индикативната криминална активност! Тогаш, од каде може да очекуваме ефикасни истраги против криминалитетот на власта?! Со други зборови, криминалец не може да се открие и фати кога самиот си ја раководи истрагата против себе?!

Не беше службено проверена автентичноста на објавените прислушувани разговори! Ниту еден државен орган, вклучувајќи го и јавното обвинителство не ја истражи автентичноста на јавно објавените разговори, ниту пак го откри нарачателот на прислушувањето! Спротивното, во медиумскиот простор се појавуваа снимки од применети посебни истражни мерки или пак, приватни разговори со експлицитни содржини на јавни личности?! Ниту објавувачите на овие прислушувани материјали не се откриени?! Каква фантазија за опструирање на вистината, дури со примеси на тежок примитивизам!!!

Наместо носење одлука за неприфаќање на прислушуваниите материјали како доказ, мораше да се дефинира јавниот-општиниот интерес, наспроти интересот на носителите на јавните овластувања и функции, па така и покрај недозвоениот начин на кој се обезбедени, овие наводи од прислушуваниите материјали доколку беше утврдена нивната автентичност, мораа да бидат основ за морална, политичка и правна одговорност на носителите на јавните функции. Врховниот суд на Република Македонија сè уште расправа за дозволеноста на користењето на доказите, со изразена тенденција овие, според некои експерти - крунски докази, да ги прогласи како недозволен доказ?!

Уставниот суд требаше да ја отфрли иницијативата на извесен адвокат од Охрид за оценување на уставноста на Законот за изменување и дополнување на Законот за помилување⁹, со кој на Претседателот му беше дадена можноста да ослободи од гонење без водење постапка - аболира функционери и политичари, што тој и го стори. Имено, неспорна е противправноста на ваквата одлука на УС од една страна, а кога и формално би била правно заснована, ваквата одлука се коси со криминалнополитичките цели на правото на бробата против, помеѓу другите зла, и против тероризмот. Така, додека светот е силно загрозен од сурови терористички напади, во нашата држава се остава правна можност терористите елегантно да поминат на „мала“ врата. Најстрашното, дали на овој начин индиректно се посочува на инволвираноста на власта во вооружениот конфликт помеѓу уфрлени терористи и припадници на полициските сили во Куманово на 5 мај минатата година 8-мина припадници на полициските сили го изгубија животот?! Зошто впрочем слушнавме висок државен службеник од власта кој „се консултираше“ со некој од истата власт со прашањето: „А да направевме војна?!“ ...

⁹ Сл. весник на РМ бр. 12/2009.

... И сè така, највисоките законодавни, извршни и судски државни власти, наместо на браникот на правото и правдата, се фрлија во преградите на власта играјќи лицемерна и поданичка улога на поддржувачи и заштитници на криминалот, сè „од име и во име на народот и љубовта кон татковината“. Илузија на битисувањето, илузија за власт и држава во поларизирано и конфликтно општество во кое состојбите секојдневно се влошуваат.¹⁰ Не случајно: „организираниот криминал е најопасниот противник на правната држава, тој не е ништо друго освен последнаста линија на отпор против нејзиното етаблирање и добро осмислен удар што ги погаѓа нејзините највитални функции. За разлика од конвенционалниот криминал, што е резервиран за поединецот, организираниот криминал е вгнезден во прв ред во самите политички структури или во други групи на моќ (бизнис групи, медиуми итн.), тоа е типичен криминал на политичката и економската суперструктура на општеството.“¹¹

Оттука, со право, кризата во македонското општество ја доведуваме во релација со илузија за власт, за владеење и за држава на, се надевам, доскорешните носители на власта.

4. Правната држава против државата

На мислење сме дека единствениот излез од изразено неповолните состојби и процеси во Република Македонија е правната држава, ослободена од партиските стеги и илузии. Во делот на примената на материјално и казненопроцесните одредби, начелата мора да бидат испочитувани. Така, во поглед на законитоста на доказите (чл. 12 од ЗКП), нелегално прислушуваниите разговори СЕ ВАЛИДЕН И ВЕРОДОСТОЕН ДОКАЗ ЗА КРИМИНАЛНА АКТИВНОСТ НА ОНИЕ КОИ НЕЗАКОНИТО ПРИСЛУШУВАЛЕ БИДЕЈЌИ ВО СУДСКИТЕ ПОСТАПКИ ТРЕБА ДА БИДАТ КОРИСТЕНИ ПРОТИВ САМИТЕ СТОРИТЕЛИ. Се погрижија ли тогаш државните органи официјално да ја потврдат или да ја отфрлат автентичноста на овие разговори и фактите за тоа кој, по чија наредба и за кои цели прислушувал? Ако барем и малку владееше правото, прашањето за автентичноста, за нарачателите и реализаторите на прислушувањето, како и за нивните мотиви ќе беа службено потврдени или отфрлени. Официјалниот одговор на овие прашања и нивен третман на прејудицирани прашања, треба да бидат основата за секоја одделна идна постапка, каде што доказите ќе се изведуваат на суд, после што, според начелото на слободна оценка на доказите (чл. 16 од ЗКП) ќе бидат вреднувани во прилог на обвинението, односно на обвинетиот. Секоја друга одлука е само уште една опструкција - попречување на правото и правдата, за што мора да се понесе одговорност.

¹⁰ Извештај на Меѓународната кризна група за Македонија од мај 2016.

¹¹ Камбовски Владо, Организиран криминал, 2-ри Август С, Скопје 2005, стр. 58.

Резиме

Сложеноста на општествените состојби и процеси во Република Македонија налага најтжна (кривично) правна разрешница на сомненијата за инкриминираните дејствија од структури во врвот на власта. Притоа, при отсуство на ефикасен правен систем и поданичка улога на органите на goneње и судството, бројните опструкции и попречувањето на правдата (опишани погоре) ги мултиплицираа проблемите и доведоа до насилство, дури и во законодавниот дом. Оттука и затоа, правната држава мора да застане на патот на злото, за која цел доказите и докажувањето на суд е неминовно незаконски прислушуваниите разговори да ги користат како докази. Се разбира доколку тие се автентични и во причинско-последична врска со криминалитетот кој се става на товар на највисоките претставници на власта. Секое однапред исклучување како доказен материјал е спротивно на начелата на правото и правдата и уште повеќе ја влошува општествената стварност.

Користена литература-законски прописи

- Камбовски Владо, Организиран криминал, 2-ри Август С, Скопје 2005.
Извештај на Меѓународната кризна група за Македонија од мај 2016.
Извештајот на Рајнхард Прибе за криминалот, корупцијата и прислушувањето од 8 јуни 2015 год., преземен од http://ec.europa.eu/enlargement/news_corner/news/news-files/20150619_urgent_reform_priorities.pdf
Кривичен законик, Сл. весник на РМ бр. 37/1996.
(Сл. весник на РМ, бр. 37/96; 80/99; 4/02; 43/03; 19/04; 81/05; 60/06; 73/06; 7/08; 139/08; 114/09; 51/11; 135/11; 185/11; 142/12; 166/12; 55/13; 82/13, 14/14; 27/14, 28/14, 115/14, 132.14, 160/14, 199/14 и 196/15. Одлуки на Уставниот суд на РМ, У. бр. 220/00 од 30 мај 2001 година, Сл. весник на РМ, бр. 48/01; У. бр. 210/01 од 6 февруари 2002 година, објавена во Сл. весник на РМ, бр. 16/02; У. бр. 206/03 од 9 јуни 2004 година, Сл. весник на РМ, бр. 40/04 и У. бр. 228/05 од 5 април 2006 година, Сл. весник на РМ, бр. 50/06).
Правилник за одмерување на казната, Сл. весник на РМ бр. 64 од 17 април 2014 год.
Закон за одредување на видот и одмерување на казни, Сл. весник на РМ бр. 199 од 30.12.2014 год.
Закон за кривична постапка, Сл. весник на РМ бр. 15/97 од 18.11.2010.
Законот за помилување, Сл. весник на РМ бр. 12/2009.

Tatjana Velkova¹²**ILLEGAL INTERCEPTION OF COMMUNICATIONS AS
EVIDENCE IN A LEGAL STATE**1.04 Professional Article
UDK 343.13:342.738(086.7):340.131**Abstract**

The most responsible bearers of power, for the time being only known to them, seduced the crowds, polarized them, encouraged them and incited them to violence, promised them “wind and fog” that “short-sighted” perceived as “honey and oil” ... For this whole time, the state is deinstitutionalized, the institutions are delegitimized, and the culprits create, control and use opportunities to evade justice, knowingly destroying the legal system of the state.

Recognizing the current, extremely disintegrative and anomalous situations and processes in the Republic of Macedonia, the author of the labor attempts to locate and with facts to substantiate the necessity of affirming the principle of free evaluation of evidence as a legal principle in the decision-making by the judges and judicial councils in court proceedings on the cases concerning the offenses referred to by illegally taped conversations.

Keywords: evidence, evidence procedure, unlawfully tapped communication, free evaluation of evidence, legal state.

¹² Faculty for Detectives and Security and Faculty of Law, First Private University – FON, Skopje.

м-р Леонид Трпеноски¹

**ДАЛИ СПЕЦИЈАЛНОТО ОБВИНИТЕЛСТВО МОЖЕ
ДА ЈА ДОБИЕ БИТКАТА ПРОТИВ СУДСКАТА ОДЛУКА ЗА
ИЗДВОЈУВАЊЕ НА ДОКАЗИТЕ КАКО НЕЗАКОНСКИ ПРИБАВЕНИ**

**1.02 Прегледна научна статија
УДК: 347.963:343.14:343.412 (497.7)**

Имаше, на пример, ваков случај: познавав еден човек што веруваше во праведната земја. Во што-о? Во праведната земја. Мора, велеше, да постои на светов праведна земја... и во таа земја, вели, живеат слободни луѓе... добри луѓе! Тие се почитуваат еден со друг, за секое нешто си помагаат и сè кај нив е чудесно, убаво! И тој човек сè се токмеше да тргне... да ја бара таа праведна земја. Тој беше сиромав, живееше лошо... и кога му стануваше многу тешко да живее, дотаму што да легне веќе и да умре – тој не губеше храброст, сè се насмевнуваше и само велеше: Нипито! Ке потрпам! Ке почекам уште малку, а потоа ќе го отфрлам целиов овој живот и ќе појдам во праведната земја... Тој имаше само една радост – таа земја...

Максим Горки – На дното

Апстракт

Независно од значењето што за нашето општество го има основањето на Специјалното јавно обвинителство или очекувањата од него, и тоа мора да ги почитува човековите права на осомничените и гаранциите за одбраната содржани во императивните норми на меѓународните и домашните правни акти. Во таа насока, трудот дава приказ како е решено прашањето за незаконитите докази кај нас, во повеќе западни правни системи и во одлуките на Европскиот суд за човекови права, од тоа што потпаѓа под оваа синтаagma, до тоа како е уредено нивното издвојување од доказниот материјал во судските постапки. Понатаму, критички се опсервираат одлуката на судијата на претходна постапка со која се издвоени аудио записите содржани на цеди и нивните транскрипти како доказ од списите на 27 предмети оформени во Скопското јавно обвинителство, како и оние на Апелациониот суд и Кривичниот совет на Основниот суд и се разјаснува дилемата дали овие одлуки или други, што во иднина повторно може да бидат донесени, ќе имаат суштинско влијание врз работата на Специјалното обвинителство.

Клучни зборови: Специјално јавно обвинителство, судија на претходна постапка, незаконити докази, издвојување, правична постапка.

¹ Адвокат во Адвокатско друштво ТРПЕНОСКИ – Скопје. Трудот е претходно објавен во Македонската ревија за казнено право и криминологија бр. 2/2016 во електронска верзија.